

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1962

N:o 6

Innehåll: N:o 6. Landskapslag om sysselsättning.

N:o 6.

LANDSKAPSLAG

om sysselsättning.

Föredragen för Republikens President den 6 april 1962.

Utfärdad i Mariehamn den 12 april 1962.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §.

Landskapet bör genom allmänna ekonomisk-politiska åtgärder sträva till att trygga sysselsättningen och i detta syfte särskilt främja skapandet av nya bestående arbetstillfällen.

2 §.

I syfte att utjämna växlingarna i efterfrågan på och utbudet av arbetskraft böra landskapet och kommunerna samt kommun-sammanslutningar söka koncentrera utförandet av sina arbeten av investeringsnatur till tider, då arbetslöshet förekommer.

3 §.

För tryggandet av sysselsättningen må av för ändamålet i landskapets ordinarie inkomst- och utgiftsstat anvisade medel, lån och understöd beviljas enligt de grunder och på de villkor landskapsstyrelsen fastställer.

Vid beviljandet av andra än i 1 mom. avsedda lån och understöd av landskapets medel för arbeten av investeringsnatur böra de synpunkter beaktas, vilka ansluta sig till sysselsättningens tryggande, och i sådant

syfte i mån av möjlighet uppställas erforderliga villkor för lånets eller understödets användning.

4 §.

För bekämpandet av arbetslöshet må på landskapets försorg eller med dess stöd tillfälliga yrkeskurser anordnas.

5 §.

Åt arbetstagare, vilkas förflyttning till arbete på annan ort för sysselsättningens tryggande bör anses ändamålsenlig, må på landskapets bekostnad givas fri transport eller understöd härför.

2 kap.

Om anordnande av arbetstillfällen

6 §.

Åt arbetsför och arbetsvillig person, som fyllt 17 år och som icke åtnjuter folkpension, bör på följande villkor och under i landskapsförordning närmare angivna förutsättningar såvitt möjligt ordnas arbetstillfälle:

1) om personen utan eget förvållande blivit utan sådant arbete, som är nödvändigt för hans utkomst eller för de personers utkomst, som han är skyldig att försörja; och

2) om sådant arbete icke kunnat anskaffas enligt gällande stadganden om arbetsförmedling.

Arbetsstillfälle ordnas i den kommuns arbete, i vilken personen har sitt egentliga bo och hemvist, eller i landskapets arbete. Arbete må även anvisas inom annan än hemkommuns område.

Angående understöd och ersättning åt dem, vilka blivit utan arbete och åt vilka sådant icke kunnat ordnas genom i 1 mom. nämnda åtgärder, stadgas särskilt.

7 §.

Landskapet och kommunerna böra, därest ordnandet av arbetsstillfällena åt i 6 § 1 mom. avsedda personer visat sig nödvändigt, på förhand uppgöra planer angående arbetenas ordnande och vidtagna anstalter för att dessa vid behov utan dröjsmål kunna igångsättas.

8 §.

Av i 6 § 1 mom. avsedda personer bör i av kommunen anordnade sysselsättningsarbeten placeras ett så stort antal, att det tillsammans med antalet övriga i sådana arbeten sysselsatta arbetstagare motsvarar kommunens arbetsplaceringsandel enligt 9 §. Såsom sysselsättningsarbeten anses husbyggnadsarbeten samt nybyggnads-, grundförbättrings-, reparations- och underhållsarbeten på jord- och vattenbyggnadsområdet ävensom andra med dessa jämförbara för åstadkommande av arbetsstillfällena anordnade arbeten, varom närmare stadgas i landskapsförordning.

Till sysselsättningsarbeten räknas icke förvaltnings-, kontors-, drifts- eller andra arbeten av detta slag, ej heller el-, vatten-, gas-, trafik- eller annat affärsföretags årsreparations- och underhållsarbeten.

Då landskapet deltagit i kostnaderna för sysselsättningsarbete, inräknas icke i kommunens arbetsplaceringsandel den del av arbetstagarna vid sådant arbete, vilken motsvarar landskapsunderstödet beräknade andel i sysselsättningsarbetets totalkostnad. I arbete, för vilket lån beviljats med stöd av landskapslagen om bostadsproduktion, räknas den del, som motsvarar kommunens finansiella andel i kostnaderna för arbetet, till kommunens arbetsplaceringsandel.

Anordnas arbete av sammanslutning av kommuner eller av två eller flera kommuner gemensamt, beräknas envar kommuns arbetsplaceringsandel i förhållande till kommunens andel i den kommunala kostnadsandelen.

9 §.

För fastställande av grunderna för kommunernas arbetsplaceringsandel indelas kommunerna enligt sin ekonomiska bärkraft i tio klasser. Klassificeringen fastställs av landskapsstyrelsen, efter det kommunernas styrelser beretts tillfälle att avgiva utlåtande.

Landskapsstyrelsen bestämmer för ett kalenderår i sänder inom i 3 mom. stadgade gränser envar kommuns arbetsplaceringsandel med beaktande av kommunernas möjligheter att anordna sysselsättningsarbeten.

Kommuns arbetsplaceringsandel omfattar följande procent arbetstagare, beräknat på antalet i kommunen under föregående år mantalsskrivna invånare,

i I klassen	.....	0,25—0,55 %
i II ”	.....	0,30—0,60 %
i III ”	.....	0,35—0,65 %
i IV ”	.....	0,40—0,75 %
i V ”	.....	0,45—0,85 %
i VI ”	.....	0,50—0,95 %
i VII ”	.....	0,60—1,10 %
i VIII ”	.....	0,75—1,25 %
i IX ”	.....	0,90—1,45 %
i X ”	.....	1,10—1,70 %

Därest fullgörandet av arbetsplaceringsandelen av särskilda skäl anses bliva oskäligt betungande för kommun, må landskapsstyrelsen på ansökan bevilja kommunen nödig lättnad.

10 §.

Landskapet anordnar sysselsättningsarbeten för i 6 § 1 mom. nämnda personer i mån av behov inom ramen för i landskapets orcinarie inkomst- och utgiftsstat anvisade anslag.

11 §.

Arbetstagare, vilka höra till kommuns arbetsplaceringsandel, må placeras i landskapets arbete, därest icke kommun för dem anordnar arbetsstillfällena. Därav föranledda kostnader bör kommunen ersätta landskapet enligt av landskapsstyrelsen fastställda enhetliga grunder, vilka bestämmas sålunda, att ersättningen motsvarar de genomsnittliga avlöningskostnaderna vid ifrågakörande arbeten jämte till dem anslutna sociala utgifter.

I 1 mom. avsedd ersättning beräknas per

sysselsättningsår, vilket begynner den 1 juli och slutar den 30 juni följande år. Ersättningen bör erläggas inom två månader efter sysselsättningsårets utgång.

12 §.

Åt kommun, i vars arbeten eller andel av kommunsammanslutning arbeten placeras flera i 6 § 1 mom. avsedda arbetstagare än kommunens arbetsplaceringskyldighet förutsätter, erlägges för denna del ersättning av landskapsmedel enligt i 11 § nämnda grunder, såvitt därom mellan landskapsstyrelsen och kommunen på förhand överenskommits.

3 kap.

Om förvaltningen

13 §.

Den allmänna ledningen av och tillsynen över i denna lag stadgade åtgärder ankommer på landskapsstyrelsen.

För skötseln av den centrala förvaltningen enligt denna lag inrättas en arbetskraftsbyrå i Mariehamn.

14 §.

I varje kommun bör tillsättas en sysselsättningsnämnd, som har till uppgift att draga försorg om att personer, som blivit utan arbete, beredas arbetstillfällen enligt denna lag, samt om övriga härtill hörande åligganden.

Kommunal sysselsättningsnämnd underlyder landskapets arbetskraftsbyrå.

15 §.

Sysselsättningsnämnd består av ordförande och tre ledamöter. Ordföranden och en ledamot, som skall fungera som viceordförande, samt ersättare för dem utses av landskapsstyrelsen. De övriga två ledamöterna, av vilka den ena bör företräda arbetsgivarna och den andra arbetstagarna, samt ersättare för dem utses av kommunens fullmäktige för tre år i sänder.

16 §.

Beträffande de ledamöter kommunens fullmäktige utsett i sysselsättningsnämnd skall vad om kommunala förtroendemän är stadgat angående rätt att vägra mottaga för-

troendeuppdrag samt om övertagande av sådant och om dess upphörande äga motsvarande tillämpning.

Nämnden är beslutförlig, då ordföranden eller viceordföranden och två ledamöter äro tillstades. Falla rösterna lika, blir den åsikt ordföranden biträder nämndens beslut.

Angående jäv för nämndens ordförande och ledamöter gäller i tillämpliga delar, vad om domarjäv är stadgat.

17 §.

Till ordförande och ledamöter i sysselsättningsnämnd erlägges sammanträdesarvode samt dagtraktamente och ersättning för resekostnader enligt av landskapsstyrelsen fastställda grunder.

Sysselsättningsnämnds utgifter erläggas i första hand ur landskapsmedel. Kommunen ersätter landskapet med hälften av utgifterna halvårsvis i efterskott.

18 §.

Den, som icke nöjes åt sysselsättningsnämnds beslut, må däröver anföra besvär hos ministeriet för kommunikationsväsendet och allmänna arbetena. Besvärsskriften bör inom fjorton dagar från det besväranden fått del av beslutet tillställas nämnden, vilken eller vars befullmäktigade ombud, efter att däröver hava avgivit sitt utlåtande, ofördröjligen genom arbetskraftsbyråns förmedling bör sända den till ministeriet.

I beslut, som ministeriet med anledning av besvär fattat, må ändring icke sökas.

4 kap.

Särskilda stadganden

19 §.

Berättelse angående de åtgärder, vilka vidtagits vid tillämpningen av denna lag, intagas varje år i lantrådets berättelse till Ålands landsting.

20 §.

Statens arbetskraftsmyndigheter äro berättigade att av landskapsmyndigheterna samt av kommuner och kommunsammanslutningar erhålla erforderliga uppgifter för uppgörande av den officiella statistiken och för skötseln av sysselsättningsärenden.

21 §.

Närmare stadganden angående verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas genom landskapsförordning.

22 §.

Denna lag träder i kraft den 1 april 1962 och gäller i tre års tid, om icke därförinnan annorlunda stadgas. Före lagens ikraftträdande böra erforderliga åtgärder för lagens verkställighet vidtagas.

Mariehamn, den 9 december 1961.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicesalman.

Eliel Persson
vicesalman.